

Na to láska neodpovím

Vojta Kidák Tomáško

Měl bych se ptát, jak můžu ti dát to co hledám na konci svých cest,
z očí ti číst jména těch míst, za noci mít dlaně plné hvězd.

Jak slabá žena vydrží, když orel náhle začne mávat křídly,
když touží letět nad strží a nad řekou a venkovskými sídly?

R: /:Na to láska neodpovím. Na to láska neodpovím. :/

Říkáš jen běž a ber si kde chceš, stejně tě to táhne já to vím,
do starých měst, kde necháš se svést, i tam kde stoupá z ohňů dým.
A doma všechno v pořádku, jen děti někdy o něco víc zlobí,
tak proč se stýská při pátku i o vánocích, když se stromek zdobí?

R: /:Na to láska neodpovím. Na to láska neodpovím. :/

Až bláznivý svět mě otočí zpět, přinesu ti kousek nebe s duhou,
nepůjdem spát, mám po tobě hlad, vlasy svážeš bledě modrou stuhou.
Já zavoním ti po dešti a tabákem a trochu starým vínem,
a budeš se ptát na štěstí a proč jsou slova někdy jenom rýmem.

R: Na to láska neodpovím. Na to láska neodpovím